

“Er kunnen zijn voor anderen is de mooiste baan die er is”

LEIDEN - Na dertig jaar neemt diaconaal werker Jacqueline Schoonwater afscheid van Diaconaal Centrum De Bakkerij, ze gaat met pensioen. Zij vertelt over haar ervaringen, haar passie en de toekomst van De Bakkerij aan de Oude Rijn in het hart van de Leidse binnenstad.

door Eddo Velders

Schoonwater: “Ik wil iets voor andere mensen betekenen door iets te doen. Dat werd mij bij ons thuis met de paplepel ingegoten. Geen hoogdravende theologische verhandelingen, geloven vanuit je hart. Aan de slag om naastenliefde te laten zien en voelen. Dat betekende overigens niet dat al het leed van de samenleving zomaar onze huiskamer binnenkwam. Ik ben beschermd opgevoed. Kwetsbaren en kwetsbaarheden werden zoveel mogelijk buiten gehouden; liever niet de achterbuurten in.”

Kracht

“Ik ben een doener. In mijn werk als jeugdouderling zag ik erg op tegen huisbezoeken. Andere mensen vertellen hoe te leven is niet mijn stijl. Ik luister liever en verdiep me in de vragen die leven bij mensen. Ze daarin bijstaan en samen naar passende oplossingen zoeken, dat is onze kracht. Dat werk als jeugdouderling deden we toen overigens met 24 vrijwilligers. Ik was de secretaris en organiseerde de boel.”

Trots

“Ik begon in 1988 als poetshulp in De Bakkerij. Of ik de wc's wilde schoonmaken en de bezoekers een kopje koffie in kon schenken. Die zestien uur werk paste destijds goed bij ons jonge gezin. En thuis het huis op orde houden is voor mij geen enthousiasmerende bezigheid. Dankzij mensen die in mij geloofden ben ik uitgegroeid tot de diaconaal werker die ik nu ben. Veel uitproberen, op mensen afstappen, kansen benutten en goed afkijken, daar moest ik het van hebben. Ik ben erg trots op wat we hebben opgebouwd. Ons werk in Roemenië is een van de pareltjes. De Leidse Straat, het bejaardenhuis en de gezondheidskliniek

Jacqueline Schoonwater met cliënt en kind (Foto: pr/archief De Bakkerij)

voor hartpatiënten zijn daar na jaren noeste arbeid en met inzet van velen tot stand gekomen. Er kunnen zijn voor de Leidenaar en anderen in nood is de mooiste baan die er bestaat.”

“De Bakkerij staat inmiddels als een huis. Helaas is het centrum niet meer weg te denken uit de samenleving. Het liefst zou ik willen dat hulp aan de kwetsbaren niet meer nodig is, maar dat is helaas niet zo. We zijn betekenisvol en worden gewaardeerd. Daarom hebben we ook geen zorgen voor de toekomst. Het betrekken van vrijwilligers vraagt wel de nodige aandacht. Het lijkt wel alsof alles tegenwoordig om geld draait. Creatieve oplossingen zijn noodzakelijk.”

Betrokken

“Na mijn pensioen zal ik wat meer tijd gaan doorbrengen met mijn man. We hebben een museumjaarkaart genomen. Die halen we er waarschijnlijk wel uit. Maar ik zal als vrijwilliger bij enkele activiteiten en besturen betrokken blijven. Ik houd Artikel 1 van de Universele verklaring van de rechten van de mens ‘Iedereen wordt vrij en met gelijke rechten geboren’ daarbij als inspiratiebron in gedachten. Deze woorden staan geschilderd op een muur bij het stadhuis. Ik zet me ervoor in dat ze ook na de komende verbouwing van het stadhuis voor alle Leidenaars goed zichtbaar blijven. Solidariteit en compassie horen bij onze stad”. ●